

ΕΤΟΣ 60όν

21 Ὀκτωβρίου 2012

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 43 (3099)

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΔΑΙΜΟΝΙΖΟΜΕΝΟΥ ΣΤΑ ΓΑΔΑΡΑ

Ἁγία Γραφή καί Πατέρες

Τό θαῦμα τῆς σημερινῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς τό ἀφηγοῦνται ἐπίσης καί ὁ Μάρκος καί ὁ Ματθαῖος· μόνο πού ὁ Ματθαῖος κάνει λόγο γιά δύο δαιμονισμένους. Σχολιάζοντας τή διαφορά αὐτή ὁ ἱερός Χρυσόστομος, σημειώνει ὅτι δέν ὑπάρχει διαφωνία ἀνάμεσα στά Εὐαγγέλια. Ἦν ὁ Λουκάς καί ὁ Μάρκος ἔλεγαν ὅτι ἓνας εἶναι ὁ δαιμονισμένος καί ὄχι δύο, θά ἔδιναν τήν ἐντύπωση ὅτι ἔρχονται σέ ἀντίθεση μέ τήν ἀφήγηση τοῦ Ματθαίου. Τώρα ὅμως, ἀφηγοῦμενοι τό περιστατικό μέ τό δικό τους προσωπικό τρόπο ὁ Λουκάς καί ὁ Μάρκος, ἐπικεντρώνονται στόν δαιμονισμένο πού βρισκόταν σέ πολύ χειρότερη κατάσταση ἀπό τόν ἄλλο. Ἡ ἴδια ἐρμηνεία συναντᾶται καί στούς ὑπόλοιπους Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας πού ἐρμηνεύουν τήν περικοπή.

Γενικά, μελετώντας κάποιος ἐνδελεχῶς τόν Χρυσόστομο καί τοὺς λοιπούς Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐρμηνεύουν τήν Ἁγία Γραφή, διαπιστώνει ὅτι ὅταν βρίσκουν διαφορά μεταξύ τῶν Εὐαγγελιστῶν στήν ἀφήγηση συγκεκριμένου γεγονότος, ποτέ δέν λένε ὅτι κάποιος ἀπό τοὺς Εὐαγγελιστές κάνει κάποιο λάθος. Πάντοτε στήν ἐρμηνεία τους διδάσκουν ὅτι οἱ Εὐαγγελιστές συμπληρῶνουν ὁ ἓνας τόν ἄλλο καί ὅλα ὅσα γράφουν εἶναι ἀληθινά. Στή Γραφή δέν χωράει τό ψέμα, διότι οὐσιαστικός συγγραφέας της εἶναι ὁ ἀψευδής Θεός. Ἁκόμη, οἱ ἅγιοι Πατέρες, ἐπειδή ἔχουν τά ἴδια βαθιά βιώματα μέ τά ἅγια πρόσωπα τῆς Γραφῆς, κατανοοῦν σέ βάθος καί ἐρμηνεύουν ὀρθά τά λόγια καί τίς ἐνέργειές τους. Καί ἐκεῖ πού ἓνας ἐπιπόλητος ἀναγνώστης σκανδαλίζεται διαβάζοντας κάτι ἀπό τή Γραφή, ὁ Ἅγιος βρίσκει βαθύ νόημα καί πολλῆς ἀλήθειες καί συγκινεῖται καί διδάσκεται καί διδάσκει.

Ὁ δαιμονισμένος τῶν Γαδαρηνῶν καί οἱ ἁμαρτωλοί

Ἡ περιγραφή τοῦ δαιμονισμένου στά Εὐαγγέλια εἶναι πολύ φοβερή. Ἦταν

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Λουκ. η' 27-39)

Ἡ θεραπεία τοῦ δαιμονισμένου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνὴρ τις ἐκ τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνεδιδύσκετο καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν, ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν. Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ σοί, Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; δέομαί σου, μὴ με βασανίσῃς. Παρήγγειλε γὰρ τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοῖς γὰρ χρόνοις συνηπάκει αὐτόν, καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει καὶ πέδαις φυλασσόμενος, καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύντο ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους. Ἐπρωτίησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Τί σοὶ ἐστιν ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεὼν· ὅτι δαιμόνια πολλά εἰσῆλθον εἰς αὐτόν· καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν. Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ ἐπέτρεψεν αὐτοῖς. Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθον εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην καὶ ἀπεπνίγη. Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ γεγενημένον ἔφυγον, καὶ ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς. Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγονός, καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ εὔρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον, ἀφ' οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισμένον καὶ σφρονοῦντα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἐφοβήθησαν. Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισθείς. Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο. Αὐτὸς δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον ὑπέστρεψεν. Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ, ἀφ' οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς λέγων· Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός. Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς.

κυριευμένος γιά ποηιλά χρόνια ἀπό ὀλόκληρη πλεγώνα δαιμόνων, δηλαδή ἀπό πάρα ποηιλά δαιμόνια. Δέν φοροῦσε ρούχα, δέν ἔμενε σέ σπίτι, ἀλλιά στά μνήματα. Ὅταν μέ δυσκοηία τόν ἔδεσαν μέ ἀλυσίδες, τίς ἔσπαζε καί ὀδηγοῦνταν ἀπό τά δαιμόνια σέ ἔρημους τόπους. Συνεχωῶς μέρα καί νύκτα ἔβγαζε κραιγεῖς καί καταπλήγωνε τόν ἑαυτό του μέ λίθους. Κανείς δέν τοημοῦσε νά περάσει ἀπό τόν τόπο πού βρισκόταν, ἐπειδή ἦταν ποηύ ἄγριος.

Ὁ ἅγιος Θεοφύλακτος παρατηρεῖ ὅτι μέ αὐτό τόν δαιμονισμένο μοιάζουν ὄσοι βρίσκονται μακριά ἀπό τόν Θεό καί εἶναι δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας. Διότι κατοικοῦν ἔξω ἀπό τὴν οἰκία τοῦ Πατρός καί εἶναι γυμνοί ἀπό τό ἔνδυμα τοῦ βαπτίσματος καί τῶν θείων ἀρετῶν. Μέ τίς ἄδικες πράξεις τους γίνονται φοβεροί καί ἄγριοι πρὸς τοὺς συνανθρώπους τους καί κατακόπτουν τόν ἑαυτό τους, διότι κατέχονται ἀπό πλεγώνα δαιμονικῶν παθῶν. Συχνάζουν στά μνήματα, δηλαδή στοὺς τόπους τῆς ἁμαρτίας, ὅπως εἶναι τά νυχτερινά κέντρα καί οἱ τό-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκεῖνον τὸν καιρὸ, ἐρχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τὴν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν τὸν συνήντησε κάποιος ἀπὸ τὴν πόλιν, ὁ ὁποῖος εἶχε δαιμόνια ἀπὸ πολλὰ χρόνια· δέν ἤτανε ντυμένος καὶ δέν ἔμενε σέ σπίτι ἀλλὰ εἰς τὰ μνήματα. Ὅταν εἶδε τὸν Ἰησοῦν, ἔκραξε καὶ ἔπεσε εἰς τὰ πόδια του καὶ μὲ δυνατὴν φωνὴν εἶπε: «Τί ἐπεμβαίνεις σ' ἐμέ, Ἰησοῦ, Υἱέ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου; Σέ παρακαλῶ μὴ μὲ βασανίσῃς». Διότι ὁ Ἰησοῦς εἶχε διατάξει τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον νά βγῆ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Πολλές φορές τὸν ἔπιανε καὶ τότε τὸν ἔδεναν μὲ ἀλυσίδες καὶ χειροπέδες καὶ τὸν ἐφύλαγαν. Αὐτὸς ὁμως ἔσπαζε τὰ δεσμά καὶ ἐφέρετο ἀπὸ τὸ δαιμόνιον εἰς τὰς ἐρήμους. Τὸν ἐρώτησε δὲ ὁ Ἰησοῦς, «Ποιὸ εἶναι τὸ ὄνομά σου;». Ἐκεῖνος δὲ εἶπε, «Λεγεών», διότι εἶχαν μπῆ πολλὰ δαιμόνια μέσα του, καὶ τὸν παρακαλοῦσαν νά μὴ τὰ διατάξῃ νά πάνε εἰς τὴν ἄβυσσον. Ὑπῆρχε δὲ ἐκεῖ μία ἀγέλη ἀπὸ χοίρους καὶ ἔβοσκε εἰς τὸ βουνό. Καὶ τὸν παρεκάλεσαν νά τοὺς ἐπιτρέψῃ νά μπουῖν εἰς ἐκείνους. Καὶ τοὺς τὸ ἐπέτρεψε. Ἐβγῆκαν τὰ δαιμόνια ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον, ἐμπῆκαν εἰς τοὺς χοίρους καὶ ὤρμησε ἡ ἀγέλη πρὸς τὸν κρημνὸν καὶ ἔπεσε εἰς τὴν λίμνην καὶ ἐπνίγηκε. Ὅταν οἱ βοσκοὶ εἶδαν τί συνέβη, ἔφυγαν καὶ τὸ ἀνήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν καὶ εἰς τὴν ὑπαιθρον. Ἐβγῆκαν δὲ μερικοὶ νά ἰδοῦν τὸ γεγονός καὶ ἦλθαν εἰς τὸν Ἰησοῦν καὶ εὐρῆκαν τὸν ἄνθρωπον, ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, νά κάθεται κοντὰ στὰ πόδια τοῦ Ἰησοῦ, ντυμένος καὶ σωφρονησμένος, καὶ ἐφοβήθηκαν. Αὐτόπαι μάρτυρες ἐπίσης τοὺς εἶπαν πῶς ἐθεραπεύθηκε ὁ δαιμονισμένος. Τότε ὅλος ὁ πληθυσμὸς τῆς περιοχῆς τῶν Γαδαρηνῶν τὸν παρεκάλεσε νά φύγῃ ἀπ' αὐτούς, διότι κατείχοντο ἀπὸ φόβον μεγάλον. Αὐτὸς τότε ἐμπῆκε εἰς τὸ πλοιάριον καὶ ἐπέστρεψε. Ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχαν βγῆ τὰ δαιμόνια, παρεκάλεσε νά μείνῃ μαζί του, ἀλλ' ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε νά φύγῃ μὲ τὰ ἐξῆς λόγια: «Γύρισε εἰς τὸ σπίτι σου καὶ διηγοῦ ὅσα σοῦ ἔκαμε ὁ Θεός». Καὶ ἔφυγε καὶ ἔλεγε εἰς ὅλην τὴν πόλιν ὅσα τοῦ ἔκαμε ὁ Ἰησοῦς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

ποι τοῦ εὐκόλου καὶ παράνομου κέρδους. Αὐτοὺς μόνον ὁ Χριστὸς μπορεῖ νά τοὺς θεραπεύσει χαρίζοντάς τους τὴ μετάνοια, ὥστε ντυμένοι πλεον μετὰ τὸ ἱμάτιον τῶν ἀρετῶν καὶ συχναζοντας στὶς ἐκκλησίες, νά ἀνακηρύττουν μετὰ παράδειγμα τους τὰ μεγαλεῖα μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτήρα μας Ἰησοῦ.

Ὁ Θεὸς κυβερνᾷ τὸν κόσμον

Ἄρκετοὶ ἄνθρωποι, εἴτε ἐπειδὴ βλέπουν νά θριαμβεύει στὸν κόσμον τὸ κακὸ, εἴτε ἐπειδὴ παρανοοῦν κάποιες φράσεις τῆς Γραφῆς, νομίζουν ὅτι οἱ δαίμονες κυβερνοῦν τὸν κόσμον. Γιά νά ἀποκρούσει τὴν ἐσφαλμένη αὐτὴ ἀντίληψη ὁ ἱερός Χρυσόστομος, ἔκανε μιά θαυμάσια ὁμιλία, στὴν ὁποία χρησιμοποίησε ὡς βασικὴ ἀπάντηση τὴν ἀφήγηση τῆς θεραπείας τοῦ δαιμονισμένου τῶν Γαδα-

21 Ὀκτωβρίου 2012: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΛΟΥΚΑ.
Ἰλαρίωνος ὁσίου († 371), Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτιμω, Θεοδότῃ καὶ Σωκράτους μαρτύρων,
Ἰωάννου νεομάρτυρος τοῦ ἐκ Μονεμβασίας (†1773), Φιλοθέου ὁσίου.
Ἦχος: γ' – Ἑωθινόν: Θ' – Ἀπόστολος: Γαλ. α' 11-19 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 27-39.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 28 Ὀκτωβρίου, Ζ' ΛΟΥΚΑ.
Ἀπόστολος: Ἑβρ. θ' 1 - 7 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ν' 41 - 56.

ρηνῶν. Τονίζει ὅτι ἂν πραγματικά διοικοῦσαν τὸν κόσμον οἱ δαιμονικὲς ὑπάρξεις, δὲν θὰ διαφέραμε σέ τίποτε ἀπὸ τοὺς δαιμονισμένους τῶν Γαδαρηνῶν. Ἐάν εἶχαν πλήρη ἐξουσία πάνω μας οἱ δαίμονες, τότε «ἐν ριπῇ» ὀφθαλμοῦ θὰ ἀφάνιζαν ὅλο τὸν κόσμον, ὅπως ἀφάνισαν καὶ κατέπνιξαν ὅλο τὸ κοπάδι τῶν χοίρων, ὅταν πῆραν τὴν ἄδεια ἀπὸ τὸν Κύριο. Καὶ στοὺς δαιμονισμένους, ἂν ὁ Θεὸς δὲν τοὺς ἐδεικνε πολὺ ἔλεος, οἱ δαίμονες θὰ προξενοῦσαν τὸ ἴδιο τέλος μὲ τοὺς χοίρους. Ὅμως ὁ Θεὸς εἶναι ὁ μόνος βασιλιάς καὶ κυβερνήτης τοῦ συμπαντος κόσμου. Γι' αὐτὸ καὶ παραχωρεῖ στοὺς δαίμονες τὴν ἐξουσία πάνω στοὺς ἁμαρτωλοὺς ἀνθρώπους, ὅση γιὰ νὰ μετανοήσουν οἱ ἄνθρωποι καὶ νὰ φανεῖ ξεκάθαρα ἡ ὑπαρξη καὶ ἡ κακία τῶν δαιμόνων. Ἐλάχιστες εἶναι οἱ φορές, ὅπως αὐτὴ τοῦ Ἰώβ, πού ἐπιτρέπει ὁ Θεὸς νὰ πειράξουν οἱ δαίμονες ἁγίους ἀνθρώπους. Αὐτὸ τότε συμβαίνει, γιὰ νὰ φανεῖ ὀλοκάθαρα ἡ ἀγιότητα καὶ ἡ ἀνιδιοτελεῖς ἀγάπη τους πρὸς τὸν Θεό.

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ τονισθεῖ ὅτι τὸ κακὸ δὲν ἀποτελεῖ κάποια ὑπαρξη ἢ κάποιο ὄν λογικὸ ἢ ἄλογο. Ἀποτελεῖ συμβάν, συμπεριφορά καὶ τρόπο συμπεριφορᾶς. Ἀκόμη καὶ οἱ δαίμονες, ὡς πρὸς τὴ φύση τους, εἶναι ἄγγελοι δημιουργημένοι ἀπὸ τὸν Θεό. Ἐπειδὴ ὅμως εἶναι ἐλεύθεροι, λόγῳ τῆς ἐλευθερίας ἐπιλογῆς τους ἀπομακρύνθηκαν ἀπὸ τὸν Θεό καὶ σταθεροποιήθηκαν στὴν κακὴ συμπεριφορά, δηλαδή στὸ νὰ δροῦν πάντοτε χωρὶς τὸν Θεό.

Γι' αὐτὸ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας θεμελίωσαν τὸ νηπιοβαπτισμό. Εἶναι ἀνάγκη ἀπὸ τὴ βρεφικὴ καὶ τὴ νηπιακὴ ἡλικία ὁ ἄνθρωπος νὰ ἐνδυθεῖ τὴ χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καὶ νὰ τοῦ δοθεῖ ἐκείνη ἡ ἀγωγή, ἡ ὁποία θὰ τὸν σταθεροποιήσει στὴν τήρηση τοῦ θείου θελήματος. Ἐτσι ἡ ἀρετὴ καὶ ὁ ἁγιασμός θὰ γίνονται μόνιμο γινώρισμα τῆς ὑπάρξεώς του, καὶ θὰ καταστῆ αἰώνιο ἐνδύμα του, τὸ ὁποῖο θὰ φορεῖ αἰώνια, στὴν οἰκία τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Ἄρχιμ. Π. Κ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καὶ ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότῃς - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τὸν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr